

AK-29

Zvláštní příloha čísla: Zazni písni, z širé dáli...Tone Lied aus weiter Ferne
Autor Kačur

15.5.2011

To byl zase ale kurva den. Narodil jsem snad proto, abych tady na poště do konce života razítkoval nějaké stupidní dopisy. A k tomu ten nesnesitelný vedoucí. Takového primitiva, aby jeden pohledal. Dnes v práci naštěstí nebyl, takže jsem měl dost času na promýšlení své teorie, ale ještě v tom nemám úplně jasno, takže nic neprozradím. Při cestě domů mne napadlo, že bych se přes víkend mohl projet na kole a trochu si provětrat hlavu. Mám to opravdu zapotřebí, protože na čerstvém vzduchu si vše ujasním. Taky to proč mi ten Goethe neodpovídá. Už jsem do Výmaru poslal několik rukopisů a pořád žádná odpověď. Nechce se mi věřit, že by to byl stejný neřád jako ten blbec vedoucí. Je to hlava otevřená a toho musí, musí má kosmogonie zaujmout, vždyť to skládám ve verších...

16.5.2011

Ráno jsem v komoře zjistil, že mám vypuštěné obě duše a ne a ne najít pumpičku. Nedá se nic dělat budu si muset pořídit novou, zase nějaké výdaje, ale musím se projet, jinak se tady udusím. Po práci jsem si tedy zašel do prodejny kol a zjistil jsem, že něco takového už dnes neexistuje. Teprve na informacích v jednom obchodním centru mi poradili, že mám jít do jakéhosi BikeWorldu a tam jsem se zase rozčílil jako už dlouho ne. Nejdříve mne popudil prodavač, spratek se sluchátky na uších, kterého jsem musel třikrát upozornit, že si chci koupit pumpičku na kolo. Než mi donesl několik pumpiček, měl jsem čas se po prodejně trochu porozhlédnout a co mne úplně rozhodilo, bylo kolo pověšené na stěně s cenovkou 100 000 Kč. Proboha, co je to za mašinu, že to stojí takový prachy. To snad bude umět i létat nebo co. Když mi spratek dones, co jsem žádal, myslel jsem, že omdlím. Nejlevnější pumpička byla za dvě stovky a nejdražší za tisícovku, ale obyčejnou klasickou pumpičku se šlauchem skrytým v rukojeti prostě neměl. Koupil jsem si se skřípěním zubů tu za dvě stě a šel jsem domů...Ve schránce nebyl žádný dopis z Německa, čert, aby to spral...

18.5.2011

Tuhletu pumpičku mi byl čert dlužen. Málem jsem se při pumpování s tím vehiklem málem zbláznil. Její ústí se mi neustále a urputně smekalo z ventilků, hrůza, vykouril jsem při tom skoro celou krabičku. No a potom se zatáhlo a začalo pršet, takže z výletu byl prd. Zalezl jsem si do postele a přemýšlel o své kosmogonii a také o tom, že si za tím chlapíkem z Výmaru zajedu. Prý to není daleko a prý tam má na náměstí výstavný dům. Tady je vidět, že duševní práce může také přinášet nějaké hmatatelné výsledky. S tím svým podělaným razítkováním se můžu urazitkovat k smrti a nic pořádného z toho nevzejde. Nějak jsem se nemohl soustředit a tak jsem si vytáhl z knihovny knížku. Tak copak to tady máme. Ježíši nějaké verše, no to mám zrovna zapotřebí verše, ty mi tak pomůžou...no dobře, tak co to tady je...Zazni písni, z širé dáli...no není to zase tak špatné, já bych to asi svedl o něco lépe, ale dá se to číst a kdopak nám to vlastně napsal. Ale ne, ale ne .no to se podívejme na vykuka ano Goethe. Na toho chlapa narážím na každém kroku a on se ani neuráčí mi odpovědět. Jasná věc, pojedu za ním...

19.5.2011.

Dnes se přeci jenom trochu vyčasilo, takže jsem si nakonec vyjel na výlet, ale měl jsem raději zůstat doma. Než jsem dojel do Černošic potkal jsem po cestě snad tisíc cyklistů, hotová

zácpa, Většina byla v jakýchsi přiléhavých trikotech s přilbami na hlavách, vypadal jako nějaký odporní brouci. V Černošicích jsem zastavil u hotelu Slánka vedle nádraží a pod vzrostlým kaštanem si dal pivo a při čtvrtém kousku se mi vše ujasnilo. Mám to, ano je to opravdu tak, jak jsem si již dlouho myslel. Vše vede paralelně...